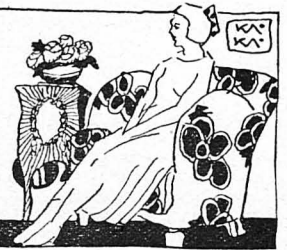

Ο ΔΙΑΛΟΓΟΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Ο ΔΕΥΤΕΡΟΣ ΓΑΜΟΣ

[Του Μισέλ Ηερβένς]

Ζωζέτ. (πρώην κυρία Περίλ—πρό μιας ώρας κυρία Ρισάρ Νοβέλ, 28 ετών, νόστιμη, ομοιά Παρκιάννα. Είχε φαντασθή πως τόσες άλλες γυναίκες σιενών αντίληψων ότι ο γάμος ήταν ή ιδιόδικος εντομία. Είχε παντρευθή και μετά πέντε έτών ούζυγική ζωή είχε γίνει τόσο ανυπόφορη εις τον άνδρα της, ώστε να επιτύχη το διαζύγιο. (Δύσει θαυμασία διά να νυμφευθή τόν φίλον της, ή μάλλον τόν συννόγόν της).

Ρισάρ Νοβέλ.— (δ πρώην συννόγος και νυν δεύτερος ούζυγος—41 ετών. Την είχε σαρκώσει με την φήμη τού κατακτητού. Ίδιότυπος και σχεδόν μανιακός, ιρτανικός, άθροιστικός και φριβιταίος, όταν πρόκειται περί της πολιτικόν ύφειας του). Οι νεόνυμφος φθίνουν εις τή παλιή οπί τής Ζωζέτ. Τίποτε δεν έχει αλλάξει εκεί παρά μόνον δ ούζυγος).

Είσοχροντα οικειοί εις τή σαλόνι και προσπαθούν να ειπών και ενδιαφέρον. "Η έμπνευσις όμως άγει εις έλθη. "Ο Νοβέλ βγάξει τή πανοφόρον του

Ζωζέτ. (τὸν κινεί)— "Επί τέλους! Τελείωσε και αυτό.

Νοβέλ.— Ναί! Είμαστε παντρεμένοι! Τι περίεργο πράγμα!..

Ζωζέτ.— Ναί... Πέντε λεπτά και έγινε αυτό που ποθούσαμε τόσο πολύ...

Νοβέλ.— Είμεθα στο σπίτι μας. Κι' όμως μοι φαίνεται παράξενο...

Ζωζέτ.— Σαν να περιμένα κάτι άλλο... Δεν ξέρω αν με καταλαβαίνεις.

Νοβέλ.— (Συλλογισμένη κινεί τή φρεσί).— Ναι. Σε καταλαβαίνο πολύ καλά...

Ζωζέτ.— "Η άλληθια είναι ότι αισθάνομαι μιά άπογο ήτευσι.

Νοβέλ.— Δεν είναι αυτό... "Αντι τής εὐτυχίας που περιμέναμε έχουμε μόνο μια άλαλη καθεστῶτος.

Ζωζέτ.— Ναί, ναι. Τι πεζό πράγμα!

Νοβέλ.— Αὐτός δ' υπάλληλος τού δημομαρχείου που μās παντρεψε, ήταν αδύνατος, άσχημος και δεν είχε καμμιά έπιβολή.

Ζωζέτ.— Τι περίεργη συζήτησις! Είμεθα μιά ώρα παντρεμένοι. και δεν φηγήθηκαμε άκόμη!..

Νοβέλ.— "Αλήθεια! (τὴν άγκαλιάζει και τὴν φιλεί). Γυναικοῦλά μου!

Ζωζέτ.— "Ανδρουλί μου! (Στέκεται οικειοί).

Νοβέλ.— Τι κοίτοι που είμεθα! Το ρουχά μας είνε γαμπριάτικα... "Ελα! Δοστέ μου τὴ τοιμητιὰ να φτείσω τὴ φρεσί...

Ζωζέτ.— Σ' αυτό τὸ σπίτι κάνει κρηό. Χτύπησε τὸ κορδόνι να έλθη δ' Γι νησι!

Νοβέλ. (Καλεῖ τὸν Γιάννη δ' όποιος είσόχεται).— Φέρε δὸν μεγάλη ξύλα άκόμη Γιάννη. Γιατί γελάς;

Γιάννη.— Μοῦ φαίνεται άστείο να σās βλέπω εδῶ... με τὴν Κυρία!

Νοβέλ.— Θέλεις να ειλῆς πῶς σου φαίνεται παράξενο;

Γιάννης.— "Οχι... Ίσα-Ίσα ελέγαμε πάντα στην κουζίνα με τὴν Μαριέττα πῶς θα τελείωνε ετσι...

Νοβέλ. (Θυμωμένος).— "Αφησε τās κρησίεις και πήγαίνε. Μοῦ φαίνεται πῶς θα τὸν πετίσω έξω αὐτόν. "Έχει πάρει όδρας!

Ζωζέτ.— "Α όχι! "Ο Γιάννης είναι πολύ καλὸς υπηρέτης. Δεν τὸ ειλῆ με κακί. Μάλιστα αὐτὸ άποδεικνύει πῶς ἔτον πεῖθ ξζυπνος άπό τόν άνδρα μου! "Εκείνος επιστεύει δτι τὸν έλεγα, δεν σε ύπομιαζότανε για έρασίη μου

Νοβέλ. ("Ενδοιασμένος).— "Ο άντρας σου. Τὸν κοροϊδέψαμε για καλὰ ἐπὶ πέντε χρόνια! "Ητο δ' τύπος τού άκατημένου ούζυγού. Και ευνυχισμένοι, ερωτευμένοι μαζύ σου!

Ζωζέτ.— Πῶσος φρενιές τού είπαμε!

Νοβέλ.— Να σου ειλῶ? ἦταν πολύ διασκεδαστικό. Τώρα μοῦ φαίνονται σαν παρμήνη που είμαι δ' νέμμος ούζυγός σου εγῶ, εδῶ σ' αὐτὸ τὸ σαλόνι.

Ζωζέτ.— Τι φιλιὰ μοῦ είνεις όταν έμέναμε μόνον!..

Νοβέλ.— "Ας είναι. Είχαμε τελεία όργάνωσι για να μη μās ανακαλύψη. "Η άλληλογραφία μας, ή πόση ρεσάντι, τὸ τηλεφῶνο. τὸ σπητὰι μας κοντὰ στην "Οπερα... ή φοληά μας... Και τὰ ταξίδια που έλανες για να ειλῆς τὸν άρρωστο θετό σου;

Ζωζέτ.— "Ο άνδρας μου τὰ πῶσους όλα.

Νοβέλ.— Τι πονηριές!.. Θυμάσαι τὰ γράμματα που τού εστέλ-

ναμε μαζύ; Μιά μέρα που τού εγραφα ότι δ' Θεός είναι καλύτερα "Αβίβας εζαίφνα ένα τηλεγράφημα που εγραφε:—"Θεός άπέθανε! Θεομάσι; "Επήρες ένα πένθιμο φέρεμα και ετρεξες σιτὸ σπητὶ του... Δεν έννοήσες και τότε δ' άνδρας σου τίποτι!

Ζωζέτ.— Τι ώραιες περιπέτειες!

Νοβέλ.— Είχαμε τύψεις όμως... Αὐτὸ εδληλητηρίαζε τὴν εὐτυχία μας. Τώρα είμεθα ήσυχον! Να ξέρεις όμως ότι μαζύ μου δεν θα περνούσαν τέτοια άστεία! Είμαι άνδρωπος σιληρός; εγῶ... αν τολμοῦσε ή γυναϊκά μου να με άτατήη.

Ζωζέτ.— Γιατί μοῦ μιλάς ετσι άπόψε;

Νοβέλ.— "Ας άφήσουμε πατὰ τὸς άναμνήσεις. "Από σήμερον είμεθα ούζυγοι, ενωμένοι για πάντα.

Ζωζέτ.— Ναί.

Νοβέλ.— Τὰ μπαουλά μου είναι εδῶ; Καλά. Θα φορέσω τὴ ρόμπα μου και τὴς παντουφλές μου;

Ζωζέτ.— ("Επιτήρη).— Πῶς; θα γδυθῆς;

Νοβέλ.— Και βέβαια. Μ' άρέσει ή άνάπαυσις. Κάμε και σὺ τὸ ίδιο.

Ζωζέτ.— Κρῆμα τὴν τουαλέτα μου! Ποῦ είναι ή κοκεταρία σου;

Νοβέλ.— Μι τώρα, άγαπητή του, αρχίζουμε μιά νέα ζωή. Τὴν καθημερινή ζωή μας, με τὰ κομφορ, τās άναπαύσεις που έχει δ' ούζυγμός μας...

Ζωζέτ.— Δεν είχαμε τέτοιες συνήθειες όταν άγαπιώμαστε. Σε μεβίωδ. Νομίζω πῶς είμαι με τὸν πρώην ούζυγό μου.

Νοβέλ.— "Ελα! Μὴν αρχίζης τὴς σκηνές ("Τις δίνει εις τὸ μέτωπο ένα παρκου φια). Πηγαίνω να γδυθῶ. "Αλήθεια... Παρηγγείλεις τὸ γεῦμα; Τι θά φῶμε;

Ζωζέτ.— "Ωραιὰ πράγματα. Φιλέτο, ψῆρι μαγιονέζα, κοτόπουλα ψητὰ και σαμπάνια...

Νοβέλ.— Μι εγῶ δεν τρώγω τίποτε άπό αὐτὰ! Δεν κάνει! Αηρημόνησες τὴ διαίτα μου;

Ζωζέτ.— Είνε τὸ μενού που είχαμε όταν ετρώγαμε μαζύ...

Νοβέλ.— "Ετρωγες μαζή μου δύο φορές τὸ μῆνα. Και δ' Θεός ξέρει πόσο με έβλαπταν αὐτὰ τὰ φαγητὰ... Είμαι, καθὸς ξέρεις, άθροιστικός!

Ζωζέτ.— Δεν μοῦ τὸ ειλῆς ποτὲ αὐτὸ

Νοβέλ.— Δεν μπορούσα να σου μιλά για τὴς άρροφαιές μου τὴς λίγες ώρες που είμεθα μαζή... Τώρα αν δεν άκολουθῆσω τὴ συμβουλή τού ιατροῦ? θα είμαι σιτὸν άλλο κόσμο σε τρεῖς μῆνες!

Ζωζέτ.— "Ενα μόνο βράδυ, σαν άπόψε, θα μπορούσες να τσιμποῦσες κάτι...

Νοβέλ.— "Απόψε εχω λίγο πονοκέφαλο... Θα κοιμηθῶ νωρίς (εις τὸν Γιάννη δ' όποιος φέρνει ένα γράμμα). Τι είναι αὐτὸ; (διαβάζει). Κύριον και κυρίαν Νοβέλ... Τὸ γράμμα μου τὸν πρώην άνδρός σου. (Διαβάζει). "Αγαπητοί φίλοι... "Όταν θα διαβάσετε αὐτὸ τὸ γράμμα να είσθε πετὰ ενωμένοι. Θέλω να σās συγχαρῶ για τὸ εὐτυχές γεγονός... Θα ήθελα όμως να μη ύπόρχη κατὰ παρεξήγησις μεταξύ μας. Μάθετε λοιπόν πῶς εγνωρίζω τās σχέσεις σας άπό τὴν πρώτη ημέρα. Θα άναγνωρίσετε ότι εφέρθηκα με μεγάλην επιτηδειότητα, άφού με ενωμίστε τυφλό. "Εγνωρίζω όλα τὰ ραντεβού σας, τὰ ταξίδια σας, τὰ όποια εδιναν και σε μένα τὴν ελευθερία μου "Ετσι ύβρισκα καρὸ και έπιγνανα στη Μπουλιόν, σε μιά νεαρή χῆρα εκατομμυριόχο, που τὴν άγαποῦσα και τὴν νυμφεύομαι προσεχῶς. Σας τὰ λέγω όλα αὐτὰ για να μη με περνάτε για βλάκα. Θέλω να εζῆτε καλή άνάμνησι και σās εὐχομαι όση εὐτυχία μοῦ εῦχεσθε βέβαια και σεις. Τὸν γελιοῦ!

Ζωζέτ.— Τὸν αὐτόν! Αὐτὸς μῆς κοροϊδεψε! Για φαντάσου!

Νοβέλ.— Τι μῆς μέλλει ἐπὶ τέλους;

Στὸ τραπέζι.— σε λίγο—ή Ζωζέτ τρώγει χωρὶς όρεξι. "Ο Νοβέλ άρκεῖται σε δύο σῆτὰ και λίγες πατατες βουιστε. Μετὰ τὸ φαγητὸ δ' Νοβέλ άρχίζει και βῆχει.

Νοβέλ.— "Επαθα συνάχι, να πάρη δ' διάβολος! Αισθάνομαι πῶς κρῶσος τὸ πρῶτὸ. Πρέπει να μεῖνω δεκαπέντε μέρες τούλιχιστον σιτὸ κρεββάτι... Ποῦ είνε ή καμζόλα μου;

Ζωζέτ.— Θα κοιμηθῆς άμέσως;

Νοβέλ.— Και βέβαια... (Φορεῖ μιά μάλλινη σκούφια). "Η σκούφια αὐτὴ είναι θαυμασία για τὸ κρυολόγημα... Μπαμπάκι άπό εὐκά-

ΤΡΟΜΑΚΤΙΚΕΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ

ΤΑ ΦΑΝΤΑΣΜΑΤΑ

Πιστεύετε στα φαντάσματα ; "Όχι ! θα μās πητε ίσως οί περι-
όταροι. Δέν υπάρχουν φαντάσματα ! Δέν υπάρχουν ; Και έκείνα
πού παρουσιάσθησαν σέ διαφόρους ανθρώπους ; Και έκείνα πού
τά αντίκρισαν τα μάτια σοβαρών και ήλικιωμένων ανθρώπων, ά-
κόμη και επιστημόνων ; Τι ήσαν αυτά ; ..

"Οπωσδήποτε δέν επιμένωμεν. Μικρός ό χώρος και τό θέμα
σπουδαιότατον. Σά; παραθέτομεν όμως κατωτέρω διαφόρους άλλο-
κότες, μυστηριώδεις και τρομακτικές ιστορίες φαντασμάτων, με-
ταφρασθείσας από τό βιβλίον ξένου επιστημόνου και έντελώς ά
ληθής :

ΤΟ ΘΛΙΜΜΕΝΟ ΦΑΝΤΑΣΜΑ

— «Κατά την άνοιξιν του 1898, διηγείται κάποιος Εύρωπαίος
σπουδαστής, έπηγα να κοιμηθώ περί την μιάμιση μετα μεσονύ-
κτιον. Μόλις έπλάγιασα, άκούω να μέ κράξη κάποιος : — «Πούδ
είνε ; » ρωτώ. Και έπειδή δέν έλαβα άπάντησιν, έσηκώθηρα από τό
κρεβάτι και έπροχώρησα προς τό γραφεϊόν μου να ιδώ τί συμβάι-
νει. Ήταν σελήνοφώτιση νύκτα, τά παραθυρόφυλλα ήσαν άνοιχτά
και άφθονο φώς έχύνετο στό γραφεϊό μου. "Αμα εισήλθα εκεί, δι-
έκρινα εις την άντικρινή θύραν κάποιον πού έστέκετο εκεί μέ τής
πλάτης γυρισμένες προς έμέ. Μόλις μ' άκουσε, γύρισε κι άρχισε
νάόχεται κ'τ' έπάνω μου !

"Ηταν κομψά ντυμένος, μάλλον κοντός, ευπρεπής και συμπα-
θής, άλλα περίλυπος φυσιογνωμία. Καθώς πλησίαζε, είδα ότι διά
μέσου του σώματός του διεικρίνοντο τά πέραν αυτού άντικείμενα,
ώσάν να ήτο διαφανής.

"Ήμουν πολύ τρομαγμένος και επί στιγμήν ούτε είπα, ούτε έ-
καμα τίποτε. Άμέσως όμως, μόλις συνήλθα, έστράφην και εισήλθα
εις τό κοιτάδι μου, κλεισας όπισθεν μου την θύραν. Μετά τινας
στιγμάς άκουσα θόρυβο σιν κάποιος νάφουγε από τό σπίτι βιαστι-
κός. "Αναψα ένα κερι και έπήγα πάλιν να έπιθεωρήσω τό γραφεϊόν.
Δέν είδα όμως τίποτε, ούτε τό έλάχιστο σημεϊο παραβίασως...

Δέν είπα τίποτε σέ κανέναν, ούτε άλλοτε είδα τίποτε, μέχρι τών
Χριστουγέννων του αυτού έτους.

Τότε είδα δευτέραν όπτασίαν. Είχα έργασθί μέχρι τής ένδεκά-
της και έπειτα έπήγα να κοιμηθώ. "Ενώ έκοιμώμουν, ζύπνησα από
κάποιον άοριστο κρότο. "Αναψα άμέσως τό κερι μου και έστρέξα
προς τό γραφεϊό μου για να δω τί τρέχει.

Στην άρχή δέν είδα τίποτε και έπιστρεψα στόν κοιτώνά μου.
Καθώς όμως τοιμαζόμουν να κατακλιθώ, διέκρινα σέ μία γωνία
του δωματίου κάποιον πού έστέκετο, άπαράλληλα σάν την άλλη
φορά, μέ τής πλάτης γυρισμένες σέ μένα ! "Εστράφη και μ' έ-
στάξες. Είχε την ίδια περιλυτή έκφρασι και την αυτή φυσιογνωμία
και ένδυμασία.

Δέν ένθυμώμαι σχετικώς τίποτε περιπλέον. "Από τών τρόμου
μου έπσα κατά γής και τό πρωί μέ ζύπνησε ό θαλαμηπόλος μου.
Τά πάντα ήσαν έν τάξει έντός του δωματίου μου

Τά άνωτέρω έπιβεβαιώνονται και υπό τινος φίλου του σπουδα-
στού, πού διηγθέντος την ιστορίαν αυτήν. "Ο μάρτυς ούτος έπι-
βεβαίω όστι παρέστη έπανειλημμένως και ό ίδιος εις την εμφάνισιν
του φάσματος ; και είδεν αυτό παρομοίαν όπως και ό φίλος του ..

"Ιδού τώρα και άλλη παράδοξος διήγησις περί φαντασμάτων,
άλλα και άλλησάτην. Την άφηγείται εις Εύρωπαίος ιατρός.

Η Ν Υ Μ

— «Κατά τās ήμέρας τής εορτής τών Χριστουγέννων πρό τινων
ετών ήμουν τής ύπηρεσίας εις τό "Αδελφοφικ και είχα καθίσει στό
τραπέζι να φάγω μαζί με 10—12 συναδέλφους, μεταξύ τών οποίων
και ό Τζών "Ατκινσον, ό ιατρός του τάγματός. "Εκαθόμενον εις τό
ένα άκρον τής τραπέζης, άπάναντι του παραθύρου, και ό "Ατκι-
νσον εις τό έτερον άκρον, παρά τόν Ρούσσελ.

Κατά τās 8 και 45' λεπτά τής έσπέρας, ό "Ατκινσον έστράφη
άποστόμους δεξιά και παρετήρησε προς τό παράθυρον προσεκτικά,
προσεκτικώς και την προσοχή του Ρούσσελ, όστις του είπε : «Αί, τί
τρέχει γιατρέ, τί κυττάξεις εκεί ; » Παρετήρησα τότε και έγω προς
τό άντικρινόν παράθυρον. Μετά μεγάλης δέ έκπλήξεως διέκρινα
μίαν γυναίκα μέ όπτασίαν έρχομένη από μακράν προς ήμάς. Εισήλ-
θε τέλος διά τό παραθυρόν δισθαλινοσα έλαφρώς, παρετήρησε
έντός του δωματίου έρευνητικώς και έξηφανίσθη. Ήταν ντυμένη σάν
νύφη, μολονότι δά ύπήρχε άφθονο φώς στό δωμάτιό μας, ή παράδοξος
όπτασις ά εφάνετο φεγγαβολούσα ! Τό παράθυρον εύρίσκετο εις ύψος
30 ποδών ήπάνω από τό έδαφος, ώστε ν' άποκλείεται πύσα υπό
νοια ότι θα ήδύνατο να φθάση κανείς εις τό ύψος αυτού έξωθεν.
"Αρα έπρόκειτο περί φαντάσματος, τό όποιον ζήτουσε κάποιον
πούδς έξέρει, ποιόν ! ..

Ο ΑΠΙΣΤΟΣ

λυπτο. , Θα σου κάνει έντύπωσι γιατί δέν μέ είδες ποτέ έτσι...
Κοληνόκτα, Ζωοζέτ. "Ελλίξω ότι αύριο θα είμαι καλύτερα... Εύ-
τυχώς έθρωσα λιγάκι. (Κοιμάται.)

Ζωοζέτ — (Καθισμένη σην πολυθρόνα της.) — "Όταν σκέπτομαι
πώς άφησα ένα άδρα σάν τόν Ραούλ γι' αυτό τόν χώρο μέ τό
σκούφο από εύάλυπτο, μούρχεται να σιάσω ! Τι γκάφα, Θεέ μου,
τί γκάφα ! (Μετάφρασις) ΜΙΣΕΛ ΠΡΟΒΕΝΣ

ΚΑΡΤ ΠΟΙΕΤΑΙ

Χ. Ζωοζήν. "Επιτυχές και δημοσιεύεται. "Αννα Π..... Ποιή κα-
λό. Θι δημοσιευθή. Δ. Μέρομ... "Εάν δέν σάς άπάντησαμε μέχρι
τουδς σημαίνει ότι άπωλέσθη. Σπ. Σιμουνήν. Κέρκυραν. Συνέ-
βαινε να μην είνε ούτε έπιτυχές. Δ. Σπυροπούλου. Μετάφρασις
ελληνική. Αί κ' ίσως μας έν κειρωφ. Κ. "Ανδρεάδης. "Αν δέν είδατε
ός τώρα άπάντησι θα πη ότι συνεργάσι σας παράτασε. Κρατούμε
τάς 9 δραχμάς και σάς παρακαλούμε να στείλετε τά έργα σας έκ
νέου σημειούτες παραπλεύρως ότι τά χρήματα έστάλησαν ιδιαιτε-
ρώς. Α. Νούσιαν. "Εντελώς άνεπιτυχές τό ποιήμά σας. Γ. Ζαφειρό-
πουλον. "Ανευ τριδράχμου και συνεπώς ... Φ. Μπουχ. "Η μετάφρα-
σίς σας θέλει διόρθωσι. Πρέπει συνεπώς να έχετε ύπομνηση. Λού-
κιον. Νησίον. Ξαναστείλετε τό ποιήμα μετά τριδράχμου και 5 δραχ.
δι' έγκρισιν ψευδωνύμου. "Αί. Κονδύλην. Καλογραμμένο τό διή-
γημά σας, ή υπόθεσις του όμως χωρίς ένδιαφέρον. Δάκη. Τό σον-
νετο όχι έπιτυχές. Α. Εύκλειδην. Μεταφράσεις ελληνικήσαν. Θα δημο-
σιευθούεν έν κειρωφ. Σκλίαν. Ελήφθη, ευχαριστούμεν, σάς τό έπι-
στρόφον. Είνε τα γινωστά « Στρουγγήματα και τίποτε περιού-
στερο. Ταία Νέσβαν. Γό πεσογράμμοδός σας πολύ κοινόν. Β. Κα-
στερώτην. Τό ποιήμά σας άνεπιτυχές. Τών διηγημάτων πρέπει να
μάς στείλετε, έκτός τών μεταφράσεων, και τό κείμενον. Πρέπει να
ουδύμε μόνοι μας περί τίνος πρόκειται. Χ.Χ.Χ. Τό ποιηματίκι έν-
τελώς άνεπιτυχές. "Αθραν "Ιονών Λευκάδα. Τό πεδόν ποιήμα
όχι άπολύτως έπιτυχές δυστυχώς. Γράφει όμως άριστα καλά. Δέν
μάς στέλνετε κοσμικήν κίνησιν Λευκάδος ή κανενα ήθογραφικό διη-
γηματίκι, άλλα κολό; Κ. Α. Ψίγην. "Ελευσίνα. Διηγημά σας όχι
έπιτυχές. Πρέπει να μελετήσετε για να βελτιωθήτε. "Σας τό συνι-
στόμεν αυτό έν ειλικρινεία, όπως και προς τούς λοιπούς συνεργά-
τας μας. Είνε άδύνατον να φαντασθήτε πόσο ώφελεί ή μελέτη. Δι-
αβάξτε !

Φ. Χριστόπουλον. Χατζαλή. Τά ποιήματά σας έντελώς άποτυ-
χημένα. Τό ίδιο θα είχαμε να πούμε και προς τόν κ. Θ. Κολοκυθάν.
εις Καλάμα. Εύθ. Κελλάρη. "Η μετάφρασις σας γραμμένη κι' από
της δυό πλευρές του χαριού και συνεπώς δέν ελήφθη ύπ' όψιν. Β.
Αβραν. Σις ευχαριστούμε για τά καλά σας λόγια. Τό ποιήμα
σας όχι καλό. Κι' έν τούτοις δέν γράφετε και τόσο άσχημα. Προσ-
παθήσατε να βελτιωθήτε διά τής μελέτης. Σ. Βλαχόπουλον. Για
να μη σάς άπαντήσουμε ως τώρα θα πη ότι παρέπεσαν. Είσαθε
βέβαιος όμως ότι έμειναν άναπάντητος ; Κ. Βαγιάνον. Αί σάτους
όχι τόσο άλιτισμένες. Σωστός... "Πάγος ! Δέν υπάρχουν έργα τής
προκοπής. Και οι γηραιοί λόγιοι μάς έχουν στενάζουσι. Πιστεύσα-
τέ μας !

"Ο άποστειλας έκ Καβάλλας τό διηγηματίκι «Η Νέα μας Ζωή»
παρακαλείται να υπογράφη καθαρά και να γρηφι καθαρώτερα.
Τά χειρογράφα του μάς έπονοκεφάλιασαν χωρίς να κατορθώσουμε
να τά διαβάσουμε.

Κ. Α. Μου. Παργαλιάνους. Τό «Φθινοπωρινό "Απομεισήμερο»
όχι έντελώς άποτυχημένο. Περιγράφτε όμως καλά και προσπαθή-
σατε να βελτιωθήτε έπιμελούμενος τά γραττά σας. Α. Νεοκλήν,
Θεσσαλονίκη. "Η μετάφρασις σας όχι έντελώς άφογος. Προσέχετε
περισσότερο εις τό έξής, μη περιφρονήτε δε και τό λεξιόν. Κ. Ρ.
Τό πεζό τραγουδι σας καλό, άλλα όχι και για τό «Μπουκέτο». Γιατί
δέν γράφετε και τίποτε άλλο, τίποτε πειό άξιόλογο ; Δ. Μπέρον,
Καλό τό τραγουδάκι είνε όμως δικό σας ; "Απαντήσατέ μας. Γ.
Φεαγιώδη. — Τά ποιηματίκια σας όχι έπιτυχημένα. Γ. Ριλιόπουλον.
Τό ποιηματίκι σας καλον σιχαγωγικός, άλλ' ως ίδιας πενήρον. Χ.
Μακεδή, Καρδίτσιαν. Τά ποιήματά σας όχι άπολύτως καλά, άν και
συχωρητικώς άγρια. Για τά συγγραφήται σας, σάς ευχαριστούμε. Μή-
τοαν Βογιατζή, Θεσσαλονίκη. "Η ιστοριούλα σας πολύ καλή και
θα δημοσιευθή. Θα μάς ύποχρεώνατε άν μάς έστελνατε τό ήμερο-
λογίον αυτό τής «Μελίσσης» δι' ολίγας ήμέρας. Θί σάς τό έπιστρέ-
φωμεν άθιτον. Ν. Μάντζαρη, "Αργοςόλιον. Στείλετε μας μερικά
και άν είνε καλά θ' άρχίσουμε τί δημοσιεύσι τους.

ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΑΙ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ "ΜΠΟΥΚΕΤΟΥ.

Κου; Κου; Ν. Σκόρδην Δράμας, Γ. "Αθανασίουδην Δράμαν, Γ Τα-
μπαζόπουλον Ναύπλιον, Θ. Πέτρον Δράμαν, Δημαζιάν Δράμας,
Σ. Πρόκου "Ενταύθα, Ν. Πρίστον Μέγαρο, Δ. Κρησιόπουλον Μέ-
γαρο, Α. Γουσουλέντην "Εδεσσα, Έμ. Τζεδάκην "Ηράκλειον, Α.
Τζεβέλλαν "Ενταύθα, Τ. Βαργεμένην Δράμαν, Β. Σισκογιάν Κα-
βάλλαν, Π. Χάρασην Πειραιά, Ε. Κοποπούλη Θεσσαλονίκη, Μ. Κα-
τηνδίκη Χανιά, Γ. Πυυλοστάθην "Ενταύθα, Β. Ξερφιδαν Χανιά, Β.
Τσαλιγοπούλου Θεσσαλονίκη, Ν. Δακιοθάν Φιλιππον' Φ. Οικονό-
μου Θεσσαλονίκη, Α. Τζημυνην Θεσσαλονίκη. Συνδρομή ελή-
φθη σάς ευχαριστούμεν.

